

[Lene Dybkjær.]

af grundene til, at vi har disse kriser i de vestlige lande.

Men selv om konjunkturerne skulle vende, tror jeg, vi må erkende, at vi stadig væk vil stå over for en omfattende strukturarbejdsløshed, altså en manglende tilpasning mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet, og derfor kommer vi nok til, på en anden måde end vi hidtil har gjort det, at diskutere arbejdsmarkedsspørgsmålene i sammenhæng med uddannelsesspørgsmålene, sådan som der naturligvis også er begyndende tegn til. Vi kommer til at kigge nærmere på at få en fornuftig sammenhæng imellem erhvervsliv og uddannelse og på at gå virkelig alvorligt ind i spørgsmålet om livslang uddannelse, ellers får vi aldrig styr på strukturarbejdsløsheden.

Som sagt mener vi, at det er nødvendigt at foretage løbende undersøgelse omkring dette her, men at det bliver nødvendigt med handling, og at vi derfor med spænding imødeser regeringens forslag.

Henning Philipsen (SF):

Jeg er for så vidt ked af at måtte sige det, men mig forekommer det at være rigtigt at betragte dette forslag til beslutning som et udtryk for dobbeltmoral. Jeg siger det så meget mere, som i hvert fald de fleste af de ordførere, der nu har givet udtryk for deres store kærlighed og omsorg for dem, der er ramt af ungdomsarbejdsløsheden, jo er nøjagtig de samme, som i forbindelse med finanslofstemningen stemte for, at man skulle fjerne de 68 mill. kr. til de unge, som er i færd med en uddannelse inden for hele EFG-området. Det er derfor, jeg ganske enkelt betegner forslaget som værende udtryk for en dobbeltmoral.

Hvem er det nu, man vil yde tilskud til? Man vil yde tilskud til alle de arbejdsgivere, som i forvejen får tilskud. Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi vedtog en lov, hvorefter mestrene skulle fritages for betaling af de skolepenge, som mestrene hidtil har måttet betale for de lærlinge, der skulle frekventere de tekniske skoler. Det er det tilskud, man har givet til arbejdsgiverne. Jeg skal i den forbindelse helt undlade at gå nærmere ind på det tilskud, som de fleste her i salen har ansvar for, på 1,35 mia kr. i forbindelse med udbetalingen af den anden

dyrtidsportion. Men jeg synes i hvert fald ikke, at dette forslag kan ses, uden at man drager denne sammenhæng ind i debatten. For hvem er det, man ramte i forbindelse med, at man skar 68 mill. kr. til de unge, som er i færd med en EFG-uddannelse? Det er først og fremmest alle de unge, som aldeles ikke får en mulighed for at uddanne sig, fordi de forlader skolen. For dem sløjfede man ganske enkelt enhver mulighed for at komme i gang med en uddannelse, og det vil i realiteten også sige, at det er den rest, der var tilbage i et uddannelsesforløb, og som hidtil ikke har været i stand til at få en uddannelse, men som først fik det muligt i forbindelse med EFG-uddannelsen. Det sløjfede man, og så kommer man bag efter med dette forslag, hvorefter der skal ydes tilskud til mestre eller arbejdsgivere, der antager lærlinge eller elever. Jeg mener derfor, betegnelsen dobbeltmoral er rigtig.

Det afslører på den ene side, at man aldeles ikke mener noget med det, man siger, i hvert fald ikke hvad angår dette forslag, for dette forslag vidste det konservative folkeparti i hvert fald noget om, før man stemte til finansloven, som man gjorde.

En særlig ting har jeg hæftet mig ved i det konservative forslag, og det er dette, at man i bemærkningerne til forslaget taler om, at der i Frankrig udbetales indtil 500 frc., det vil sige 700 kr., til arbejdsgivere, der ansætter unge under 25 år, som kommer direkte fra militærtjenesten. Nu skal man lige erindre sig, at det i sig selv ikke er et argument til fordel for dette forslag, fordi der her i Danmark gælder andre regler. Hos os er det jo således, f. eks. i hvert fald i metalarbejderforbundet, som jeg kender til, at selv om man aftjener sin værnepligt og man har været medlem af en lærlingeklub, er man understøttelsesberettiget, når man kommer hjem fra sin militærtjeneste. Men en anden ting er, at disse unge under 25 år, men over 19 år, jo f. eks. ikke har nogen mulighed for at få del i den ungdomsydelse, som er vedtaget i forbindelse med nedskæringen af børnetilskuddene til de 16-18-årige. Dertil skal lige føjes, at den måde, hvorpå man for nærværende administrerer arbejdsmulighederne for de unge, som kommer hjem efter endt militærtjeneste, jo ganske enkelt betyder, at endnu flere, end hvad der er rimeligt, søger en kontraktansættelse ved forsvaret